

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE
DIREKTORAT ZA KAZNOVALNO PRAVO
IN ČLOVEKOVE PRAVICE

Župančičeva ulica 3, 1000 Ljubljana

T: 01 369 53 42
F: 01 369 57 83
E: gp.mp@gov.si
www.mp.gov.si

Urad Vlade RS za komuniciranje
Gregorčičeva 25

e-pošta: gp.ukom@gov.si

Številka: 091-24/2017/2
Datum: 28. 3. 2017

Zadeva: KZ-1 (predlagam.vladi.si) – 29. člen – enaka zakonska obravnava za omamljene osebe
Zveza: dokument št. 092-88/2017/1, 22. 3. 2017

Spoštovani,

prejeli smo vaš dopis, s katerim ste nam v odgovor posredovali predlog, posredovan preko portala Predlagam.vladi.si, ki se nanaša na enako zakonsko obravnavo omamljenih oseb.

Ministrstvo za pravosodje uvodoma pojasnjuje, da veljavna ureditev v Kazenskem zakoniku,¹ konkretnije v četrtem odstavku 29. člena, že ureja primere, ko je bil storilec v trenutku izvršitve kaznivega dejanja v stanju neprištevnosti, ki si jo je sam povzročil z uporabo alkohola, drog ali kako drugače, ugotovljeno pa je, da je bila, preden se je spravil v to stanje, podana njegova krivda (naklep ali malomarnost) glede dejanja, ki ga je pozneje v takem stanju izvršil, kar ima za posledico, da je storilec v takšnih primerih kriv. Navedena ureditev pa se upošteva določbo 8. člena Zakona o prekrških² smiselno uporablja tudi v postopku o prekršku.

Smisel opisanega je torej, da se vprašanje o oceni krivde neprištevnega storilca prenese v čas, ko je še bil v normalnem duševnem stanju, in da se krivda vzpostavi kljub storilčevi neprištevnosti, pri čemer slednjega ni mogoče uporabiti v smislu splošnega pravila, saj sodišče lahko ta očitek storilcu naslovi le, če so v postopku ugotovljene vse okoliščine, ki ga utemeljujejo.

Od zgoraj navedenega instituta, ki posega v segment krivde kot pogoja, potrebnega za obstoj kaznivega dejanja in kaznivosti storilca, pa je potrebno ločiti olajševalne in obteževalne okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo kazen manjša ali večja. KZ-1 v 49. členu (podobno tudi

¹ Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15 in 38/16; KZ-1.

² Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US in 32/16; ZP-1.

ZP-1 v 26. členu) primeroma navaja te okoliščine. Njihova uporaba je vedno fakultativna, tako da je sodišču v konkretno ugotovljenem dejanskem stanju dana možnost, ali bo določeno okoliščino štelo za olajševalno ali obteževalno in jo kot tako upoštevalo pri odmeri kazni glede na težo storjenega dejanja in storilčevo krivdo.

Ker veljavna kazensko materialna ureditev sledi v sodobnih demokracijah splošno uveljavljenemu načelu subjektivne ali krivdne odgovornosti, ki dovoljuje kaznovanje le v primeru, da je storilec kriv, kar se ravno zaradi subjektivnosti narave lahko ugotavlja le v konkretnem primeru, ob upoštevanju vseh dejstev in okoliščin, in ker je pri odmeri kazni nujno slediti načelu individualizacije kazenskih sankcij, ministrstvo ocenjuje, da je predlog neprimeren za nadaljnjo obravnavo.

S spoštovanjem,

dr. Ciril KERŠMANC
v.d. generalnega direktorja

Pripravila:
mag. Aleksandra Spasojevič
sekretarka

Poslano:
- naslovniku po e-pošti